

votum.“ Det var, fordi man ikke vovede at gøre det. Jeg tror, at vi nu kan gøre disse Ord til vore. (Afbrydelse af *Statsministeren*). Statsministeren ønsker, at vi skal stille et Mistillidsvotum, men Statsministeren bør beherske sin Utaalmodighed. Jeg kommer til dette Punkt. Jeg skal dog for ikke at holde Ministeren i Spænding længe — jeg forstaa, at Spændingen er stor — sige, at der kommer i hvert Fald ikke i Dag noget Mistillidsvotum. Jeg ser, at Ministeren aander lettet op. Hel Klarhed kan der jo ikke siges at herske, men det er dog sikkert, at Regeringen har ikkerevet at forlange et Tillidsvotum. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har ikke ofret et eneste Ord paa den politiske Situation, ogsaa i skarp Mod-sætning til, hvad Tilfældet plejer at være. Som jeg allerede har antydnet, har vi naturligvis haft under Overvejelse at stille et Mistillidsvotum, men vi har indtil videre stillet dette Spørgsmaal i Bero.

Dette skal ikke — de Herrer smiler for tidligt — opfattes som et Udtryk for Tillid. Tværtimod, vi nærer og har altid næret den dybeste Mistillid til denne Regering, derom er jo ingen i Tvivl. Den kostbare Administration, den i mange Henseender yderst uheldige, vilkaarlige Administration er af den Art, at det vilde være ønskeligt snarest at bringe den til Afslutning; og den efter mit Skøn bristende Evne overfor Ledelsen af Lovgivningsarbejdet er jo heller ikke noget, der opfordrer til Tillid til dette Ministerium. Men naar Ministeriet lige har fremsat en hel Række Lovforslag, som efter dets Skøn skulde være egnede til at afhjælpe Krisen, er det et naturligt og berettiget Krav fra Ministeriet, at disse Lovforslag behandles til Ende. Dernæst har vi vort eget Lovforslag, hvis Skæbne vi ogsaa ønsker at kende, og jeg tør maaske her paaregne, at man fra Formandspladsens Side vil medvirke til, at dette Lovforslag behandles hurtigt.

Og endelig er der jo det, at vi savner en Udtalelse fra Støttepartiet. Den seneste politiske Udtalelse, for hvilken man skal staa til Ansvar, er den, der faldt i Fjor efter Trontalen, hvor man tilsagde Samarbejde paa dette Grundlag. Det betød jo ganske vist ikke overordentlig meget, som Udviklingen i Valutaspørgsmaalet viste, og Valutaspørgsmaalet var Hovedspørgsmaalet; men saa længe den ikke er erstattet af nogen anden, maa denne Udtalelse jo her i Rigsdagen staa ved Magt. Sommerens Udtalelser om Potteskaarene er ganske vist i frisk Minde, men det er jo muligt, at det ærede Medlem Hr. Rode i Dag vil staa op og sige, at det var en temperamentsfuld

Udtalelse. Vi vil lytte opmærksomt til, hvad det ærede Medlem Hr. Rode i saa Henseende har at sige. Meget vil afhænge af, hvorledes det ærede Medlem Hr. Rode opfatter det, Statsministeren og Socialministeren i Gaar stod med i Hænderne. Er det en klinket Potte eller en helt ny Potte, eller er det en Bunke Potteskaar? Hvis dette sidste er Tilfældet, saa er Potten ude.

Rode: I nogle Udtalelser i Regeringens Hovedorgan og vistnok ogsaa i en Udtalelse af Statsministeren er det sagt; at Rigsdagen nu snart — Udtalelserne faldt for vor Sammentræden — vilde blive stillet overfor sit Ansvar. Der var, i alt Fald der, hvor jeg læste disse Ord, lidt af en truende Klang i dem. Hertil vil jeg bemærke, at naar Regering og Rigsdag mødes til en ny Samling i en saa vanskelig Situation som den, vi befinder os i for Tiden, er det Rigsdagens og Regeringens Ansvar, der mødes, det er ikke de enkelte Faktoreres Ansvar alene, men den samlede Statsstyrelses Fællesansvar. Rigsdagen har et naturligt Krav paa at kende Regeringens Politik, og de Dokumenter, der nu foreligger, er den Aabningstale, Statsministeren holdt, et til denne Tale højst fornødent Supplement ved en Tale i Vejle, Finansloven, den af den højtærede Finansminister holdte finansielle Tale, de dertil knyttede Forslag og endelig de i Gaar forelagte Kriseforslag.

Idet jeg begynder med det Dokument, der hedder Finansministerens Tale, maa jeg sige, at der i den er et Afsnit, der forekommer mig at have til Hensigt at afbøde en Lykønskning, som Ministeren maaske ellers kunde frygte at faa fra det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard til velfuldt Paritetspolitik. Ministeren søgte at lægge Paritetspolitikken fra sig, maaske for ikke at faa disse Lykønskninger. Men i det, han derom fremsatte, var der et Par Urigtigheder, som det er nødvendigt at modsige.

Først vil jeg dog sige, at Ministerens Tale jo gik ud paa at hævde, at Socialdemokratiet ikke havde været Tilhængere af denne Politik, at det havde ønsket en anden Politik, noget, der staa i Mod-sætning til de mange forgæves Forsøg paa tværtimod at frenhæve, at denne Politik var en maalbevidst Politik fra Socialdemokratiets Side, en, der fortjener den højeste Ros, hvilket vi ogsaa har hørt af Regeringsmedlemmer, og som er fremsat i deres Presse. Ministeren sagde i sin Tale,